

Čo zabilo Vincenta Lamberta?

Tomasz Figura

16. júla 2019 ✚ Spoločnosť ✚ Aktuality

Keď premýšľame o smrti Vincenta Lamberta, sme rozhorčení nad cynizmom lekárov, morálnou hnilobou Západu a samozrejme trpneme od strachu, aby sa podobné prípady nestávali pacientom v našej krajine. A ešte jedna myšlienka mi nedáva pokoj. Prípád úbohého Lamberta ukazuje pravdepodobne najväčšiu drámu moderného človeka. Drámu úplnej straty viery.

Zdroj: pixabay.com

Je ťažké písať o situácii, v ktorej si lekári, vidiac vážne chorého, trpiaceho človeka, sadnú za stôl a počas jedného alebo dvoch konzílií rozhodnú, že ho jednoducho treba zabiť. Rovnako ako choré zviera či chorú rastlinu. Šok? Postoj francúzskych lekárov k Lambertovi je bezpochyby výsledkom radikálneho popretia Božieho konania v našich životoch. Popretia, ktoré – s rôznou intenzitou – pretrváva prinajmenšom niekoľko storočí.

Ak si pamätáte na ironické posmešky osvietenej elity, podľa ktorej je modlitba za dážď v čase sucha hlúpym rituálom, tak to máme príklad podobného, aj keď prakticky o niečo menej škodlivého postoja k tomu, čo francúzski lekári prezentovali ako „starostlivosť“ o Lamberta.

Viera v zázrak, v to, že Boh je Pánom nášho života a smrti, je dnes pre mnohých iba naivnou poverou, ktorá veriacich psychologicky upokojuje ilúziou nejakého božstva, ktoré aj tak neexistuje. Tí istí ľudia však doma na poličky s úctou kladú Budhove sošky, platia obrovské sumy špecialistom *feng shui*, aby im stiahli dobrú energiu a v spálňach si vešajú „lapačov snov“, aby vyhnali nočné mory.

A pritom nie je nič racionálnejšie ako Božia láska k človeku, nie je nič usporiadanejšie ako plán spásy, dielo Kristovo. Najväčšou drámou súčasného sveta preto nie je jeho údajne chvályhodný racionalizmus, ale intelektuálna degradácia. To nie rozum bojuje s vierou, ani viera s rozumom. To, čo v súčasnosti ovládlo svet, je extrémny primitivizmus. Ako inak nazvať ideológie, ktoré v posledných storočiach ovládli mysle Európanov, ak nie jednoducho extrémne primitívne, anti-ľudské pseudo-idey?

Ak je za veľkého mysliteľa považovaný filozof, podľa ktorého človek bol človekom iba vtedy, kým neexistovali nijaké výdobytky civilizácie (*Rousseau pozn. red.*); ak je za pozemskú utópiu považovaný ideologický systém, na ktorý sa odvolávajú vrahovia zabíjajúci ľudí a na tróny dosadzujúci banditov a

obyčajných darebákov, potom je ťažké – ba nemožné – nájsť v tom všetkom akékoľvek známky pokroku či prejavu logického myslenia.

Je to desivé, ale nám – veriacim ľuďom – treba žiť v týchto podmienkach tragického civilizačného prepadu. Hovoríme iným jazykom než oni, inak chápeme dobro človeka, nevieme sa dohodnúť dokonca ani s tými, ktorí nám na každom kroku ukazujú svoju nadradenosť a pohrdanie, keď ide o otázku, kedy ľudský život začína a kedy končí.

A keď sme teda jednoducho odsúdení žiť vedľa nich, potom sa máme za nich modliť a keď môžeme, tak vysvetľujeme, objasňujeme a evanjelizujeme.

To všetko je pravda, ale pamätajte ešte na jednu vec. Dnes oni majú nad nami moc. Aspoň väčšina z nich. Hrozná smrť Vincenta Lamberta a pred ním aj Alfieho Evansa nám pripomína túto pochmúrnu skutočnosť. My máme však ešte čosi, čo oni – v primitivizme ponorení samozvaní racionalisti – nemajú: nádej. Tou nádejou je Boh.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/co-zabilo-vincenta-lamberta/>